

kameraerne. Det er en form, der f.eks. findes i Irland, og det ville være enkelt, og det ville kunne klares inden for Folketingets nuværende fysiske rammer.

Vi mener derfor, at såvel Enhedslistens som Dansk Folkepartis forslag er for snævert i deres sigte, selv om vi er enige et langt stykke ad vejen. Vi kan derfor ikke støtte de to forslag, som de ligger nu, men vi vil opfordre Udvalget for Forretningsordenen og Folketingets Præsidium til i samarbejde med Europaudvalget at foranstalte en nærmere udredning af de forskellige problemstillinger omkring åbenhed om folketingsudvalgenes arbejde og omkring EU-sagerne behandling i Folketinget, herunder også fagudvalgenes inddragelse i arbejdet.

Derudover må det i Europaudvalget drøftes, hvorledes møderne kan tilrettelægges og sagerne behandles mere effektivt, også hvis der skabes mere åbenhed om udvalgets arbejde. Socialdemokratiet går aktivt og positivt ind i et sådant arbejde.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil gerne spørge hr. Jacob Buksti: Hvad er det præcis i B 49, altså det beslutningsforslag, som Dansk Folkeparti har til behandling her i dag, som Socialdemokratiet ikke kan støtte?

Hr. Buksti taler en hel masse om, at vi skal i gang med et arbejde, der skaber større åbenhed og mere demokrati omkring EU-beslutningsprocessen. Jeg er helt enig. Hr. Buksti siger, at der i den forbindelse rejser sig en masse spørgsmål, praktiske såvel som principielle, der skal afklares og diskuteres. Jeg er helt enig. Det er lige præcis det, som B 49 også tager højde for, for B 49 sætter ikke konklusionen, men B 49 sætter et stykke arbejde i gang i Udvalget for Forretningsordenen, hvor man jo sagtens også kunne inddrage Europaudvalget eller underudvalget i en diskussion af, hvordan man så gør det.

Rent praktisk er det jo i Udvalget for Forretningsordenen, at den debat skal tages, og derfor vil jeg spørge hr. Buksti: Hvad er det konkret i B 49, som er et problem for Socialdemokratiet?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes, det er interessant og opmuntrende, at hr. Jacob Buksti nu bringer et forslag på bane med en tv-transmission fra udvalgmøderne. Enhedslisten har tidligere foreslået en lignende

løsning. Det var en radiotransmissionsløsning, men det er jo fint også at få billedsiden med – absolut. Det bringer os da et væsentligt skridt nærmere, synes jeg, hvis vi kan nå til enighed om sådan en løsning.

Der, hvor jeg synes, at problemet stadig væk står tilbage i Socialdemokratiets holdning, og det vil jeg godt spørge hr. Jacob Buksti om, er i spørgsmålet om forhandlingsmandaterne. Der er da ingen grund til, at de forhandlingsmandater, som alle kender, og som ministrene står og fortæller pressen om umiddelbart efter møderne, som jeg også har hørt folketingsmedlemmerne nævne uden for døren, selv om jeg ikke skal sætte navn på, hvem der har brudt fortroligheden, men det er jo en velkendt sag, at alle kender disse mandater, og at ministrene selv orienterer offentligheden.

I de tilfælde kan det da ikke være et problem, at man også har transmission fra selve mødet?

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Når jeg sagde, at Socialdemokratiet ikke kan støtte de to beslutningsforslag, som de ligger, var det faktisk et udtryk for en imødekommethed, nemlig den, at der findes en lang række problemstillinger, som må indgå i den der udredning, og heri må de to partiers forslag da også indgå.

Jeg har ikke afvist de konkrete forslag overhovedet. Jeg vil bare godt have en afvejning af plusser og minusser, så vi kan få den bedste løsning for Folketingets behandling af EU-sagerne.

Der er også et forslag fra Fremskridtspartiet, som er til behandling i Europaudvalget, hvor det drejer sig om at arrangere månedlige diskussioner i Folketinget og den slags ting. Vi har vores, andre partier har deres, jamen så lad os få en ordentlig udredning og diskussion. Det er den eneste indfaldsvinkel, jeg har.

Det andet omkring mandatgivning: Jamen det eneste er bare, at hvis det kun var et spørgsmål om, hvad mandatet gik ud på, så er jeg sådan set enig med hr. Keld Albrechtsen, men det er argumentationen, diskussionen, i udvalget forinden, som i en lang række situationer vil være af en sådan art, at hvis vi har almindelig offentlighed om det, så vil de mest interesserede tilhørere være repræsentanter for EU-landenes ambassader i København, for så kan de dér få en klar vejledning i, hvordan den